

IN HET VELD - Stropen en trouwen in de Dnjester-delta

We zijn met de nachttrein uit Kiev in Odessa aangekomen waar de taxichauffeur al staat te wachten. Odessa, parel van de Zwarte Zee, een prachtige 'fin-de-siècle' stad met een vierkant stratenplan en een Mediterrane uitstraling. Een stad met een rijk joods verleden: schrijvers als Isaak Babel, Paustovsky, Gogol en Anna Achmatova woonden en werkten hier, zoals in het literatuurmuseum te zien is. In Odessa zijn ook de wereldberoemde trappen van de film 'Pantserkruiser Potemkin', al kijk je nu onderaan die trappen tegen een autoshowroom aan.

Ik kom een training geven voor het opstellen van beheerplannen. Lokale collega's schrijven een plan voor Tarutina steppe. Tarutina is een voormalig militair oefenterrein, en we zijn in overleg met de Oblast om dit als natuurgebied aan te wijzen. Met lokale ornitholoog Ivan

Rusev zien we daar zeldzame soorten als de grote trap, roze spreeuw, zwarte ooievaar, bijeneter en jufferkraanvogel. Er zijn legio problemen rond Tarutina: overbegrazing, omploegen van de steppe, invasieve exotische boomsoorten, en klimaatverandering bedreigt het kwetsbare steppesysteem.

We verblijven in het huis van de projectleider in Majaky, bovenop de oeverwal vanwaar je op de Dnjester-delta neerkijkt. Ivan Rusev is de buurman, en in het weekeinde worden we spontaan uitgenodigd voor de bruiloft van zijn zoon. Op de derde dag van de bruiloft worden alle gasten ingescheept op twee boten. We varen door het metershoge riet van de Dnjester-delta. Ondertussen gaan wodka en zure augurken rond. Hoogtepunt is wanneer we aanleggen bij de 'moerasmensen'. Dit blijkt een verlopen echtpaar

te zijn dat vroeger stroopte, maar tegen een kleine vergoeding nu 'parkwachter' is. Ze wonen in een houten hutje van drie bij vier meter op een eilandje in de delta. De vrouw heeft haar kapotte bril met visdraad aan haar oor vast gemaakt. Als we weer verder varen laten we een fles achter. 's Avonds wordt het feestmaal zo gezellig dat we onze treinreservering naar Lviv laten schieten en een volle dag later reizen we door naar de Karpaten.

Dit alles komt weer scherp in herinnering door de oorlog in Oekraïne. Na de inval zoek ik contact met Ivan Rusev. Hij mailt dat hij zijn vrouw en kleinkinderen in veiligheid heeft gebracht in Bulgarije. Zelf is hij weer teruggegaan om het land te verdedigen. Tegen de tijd dat deze column verschijnt zullen we weten of Oekraïne nog bestaat. In 'de Rode Ruitertij' schreef Isaak Babel: "Ik rouw om de bijen. Ze zijn gemarteld door de strijdende legers. In Wolynië zijn geen bijen meer."

THEO VAN DER SLUIS

De stroperij neemt snel toe, en via de Vogelbescherming vraagt Ivan hulp om het park te steunen. Zie: bspb.org/en/aid-for-tuzlovski-lagoon-national-nature-park-in-ukraine/